Та посече доръ триста джелепи
И посегна к· хатипъ байракдарче
Уплашиса царя и везиря
Па Манушу тихо проговаряхъ:
„Живъ да ни си Мануше войводо
Даваме ти три пули ашане
Даваме ти Стамболъ половина
Да царувашъ три години деня!„
Отговаря бре Манушъ войвода:
„Нигде Манушъ въ Стамболъ да царува
Нито нема въ Стамболъ да робува.”
Пака върна въ планино и богданено
И прегърна своиро мило либе.

3. Стоянъ и гарване

Разболялъ се младъ Стоянъ
На старата била планина
На найдушната равнина
Подъ тея бука зелена
Че лежи Стоянъ, умира
Отгоръ хвъркатъ гарване
„Гарване вие гарвани Гатури черни Гарвани
Нищо щадави примаре
Ами мене слушайте.”
А гарвани му думаха:
„Стоене, братко, Стоене
Каквото кажешь ще правимъ
Тебе ще да послушаме.”
Стоянъ гарвани думаше:
„Гарвани черни гарвани:
Съ клюнкали ми вода носте,
Съ крилами сънце бранетъ —
Доръ ми душата излъзе;
Когато душа излъзе
Тогай кацнете кацнетъ
Бломи лицо изъще
Лъвани ръка земете
Паси зверякнете, зверякните
Наемь на пирано, че око
Гледайтъ доси дълбоко